

IFARUL CRISTIAN

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul V. NO. 12

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.

15 Iunie, 1937

AMBASADORII REGELUI

„Noi dar suntem trimiși imputerniciți
 ai lui Hristos” Cor. 5:20.

re din noi personal, îl reprezintă. Aceasta nu e o datorie a bisericii sau a unei comunități religioase; ea este în mine. În caracterul meu, în hotărârile mele, în purtarea mea se îndeplinește această reprezentare.

Această slujbă de reprezentant aduce cu sine o mare răspundere. Nareori o slujbă la care cineva este chemat, aduce cu sine o așa mare răspundere. Ambasadorul este

răspunzător față de regele său,

față de țara care îl trimite și față de poporul la care e trimis.

Ca și creștinii, suntem răspunzători față de Hristos și Împărăția Sa. Nu ne prea dăm seama de lucrul acesta, dar să ne gândim asupra lui câteva momente. Simțăm că răspunderea acestei slujbe, care ne obligă să stăm într-un loc, multele sale lucrări și hotărâri, este mai mare ca cea a unui sol. Acesta din urmă doar își spune vestea și pleacă mai departe. Apoi ambasadorul este răspunzător față de poporul la care este trimis. Un ambasador fără înțelepciune, sfios și lipsit de tact, poate să-și piardă încrederea popoului și să vatăme țara. Această slujbă, prin însăși demnitatea și regalitatea sa, își are pretențiile ei. Nu ne putem închipui pe un ambasador, descărcând o căruță cu marfă sau adunând capete de țigări. Sunt unele lucruri pe care creștinul nu le poate face, din pricină că el este un ambasador al lui Hristos.

Nu toate lucrurile sunt de folos.

Posturile mari au și obligații mari. Sunt o mulțime de lucruri, pe cari nu le poți face dacă ocupi un loc foarte înalt. Fa-

miliaritatea prea mare nu-și are aici locul.

Apoi, dacă cercetăm condițiile acestei slujbe, iarăși avem ceva de zis. Un ambasador trebuie să fie cetățean al țării, pe care o reprezintă. Nici un guvern nu va trimite pe un străin ca ambasador al său. Regele României nu va trimite niciodată un german sau un francez ca ambasador într-o țară străină.

Ambasadorul trebuie să fie cetățean al țării pe care o reprezintă, pentruca să simta și să cunoască sufletul și viața popoului din partea caruia este trimis. Tot așa noi dacă suntem ambasadori ai lui Hristos, trebuie să aparținem Împărăției cerurilor. Aceasta este prima condiție și care nu poate fi lepădată.

Ceva mai mult, ambasadorul trebuie să fie într-o neîntreruptă legătură cu guvernul său. Acum, când există telefon, nu ne putem închipui un ambasador care să nu se folosească de el. Noi cunoaștem folosul unei neîntrerupte legături cu

guvernul pe care îl reprezintă.

Să ne gândim la noi. Rugăciunea este legătura necesară a ambasadorului lui Hristos. Aceasta cale de comunicație trebuie întreținută și întrebuințată neîncetat. Rugăciunea și priveghierea este însăși natura înaltei noastre chemări.

Ambasadorul trebuie să rămână tot timpul deosebit de poporul la care e trimis. Ambasadorul german în Anglia nu e englez. El aparține Germaniei, e guvernat de legile ei și e responsabil numai Germaniei. Creștinul, care încearcă să-și lipească viața de lumea aceasta și să fie o parte din ea,

(Continuare în pag. 2-a)

a lui
 . Nu
 ci
 rge d
 zvor
 uvim
 uca
 a eg
 jba
 mnul
 de v
 , din
 i de
 asta

în mo mare cinste să fii ambasador
 un regelui, dar e o și mai deose-
 împă cinste să fi ambasador al Re-
 acestui regelor. Dacă luăm în serios
 înțelesul de ambasador al lui Hris-
 . Rău trebuie să-l privim în lumina
 întreținutelor din versetul 17, din a-
 ins al capitol: „Căci dacă este cine-
 omnia Hristos, este o faptură
 mulțimă; cele vechi s'au dus; iată că
 în răte lucrurile s'au făcut noi”.
 omnia celor ce au trecut prin a-
 se răstă „schimbare”, prin această
 e expune a unei „fapturi noi”, nu-
 în. I for le este dată această deose-
 veții cinste de a fi ambasadorii Re-
 să ați. Și numai ei corespund a-
 i bintei mari răspunderi pe care o
 ac? această slujbă înaltă.

Domn cuvintele acestui capitol și
 n M aitele, putem vedea că Pavel
 un fizice că slujba de ambasador,
 u peacă de trimis imputernicit, e ce-
 facă spre care trebuie să luptăm,
 istosă spre care creștinul trebuie
 pe dindă; ci el este acum un am-
 noașador prin faptul că e credin-
 singa. Bun sau rău, având sau nu
 nseacces, prin nașterea din nou el
 ede devenit un ambasador.
 mpoate vom ocupa acum de două
 fectări ale acestei chemări.

O.
 i por
 useam
 I.
ai vom vorbi de slujba aceasta.

ambasadorul este un represen-
 t. După cum un ambasador
 hân reprezintă pe regele său în
 oslovacia, sau după cum un
 basador englez reprezintă pe
 ele său în Germania, sau în al-
 țară străină, tot așa, noi cari
 item reprezentanții lui Hristos,
 reprezentăm pe El în această
 ae.

l reprezentăm într-o țară străi-
 unde se poate întâmpla să
 bănuți de ceva și această bă-
 ală poate în ori ce clipă să iz-
 nească într'un războiu. Fieca-

Farul Creștin

revistă religioasă

Anul V. No. 12 15 Iunie 1937
Apare de două ori pe lună.

Abonamentul:

Pe an 50 lei, pe 6 luni 25 lei.
In străindătate dublu.

Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.
Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4.

DELA REDACȚIE

Nu uitați! Aceste e ultimul număr ce se trimite celor care sunt abonați numai pe un jumătate de an. Nu amânați nici o clipă. Veți pierde mult dacă nu vă reînouiți abonamentul. FARUL de acum până la anul nou va avea un conținut cu totul deosebit. Articolele cu MARTIRII, dările de seamă despre congresul regional din București și despre congresul tinerețului din Zürich, o mulțime de lucruri noi și frumoase vor împodobi paginile FARULUI! Se poate ca cineva să nu dea 25 lei pentru toate acestea? Nu se poate! Credem că fiecare abonat se va reabona.

E ocazie nouă acum de a ajuta revistele noastre baptiste. Odată cu reînnoirea abonamentelor, vă rugăm stăruitor să încercați a câștiga ceva abonamente noi. Găsiți ușor în jurul Dvoastră o familie care n'are foile noastre. Convingeți-i să se aboneze și trimiteți abonamentul lor odată cu al Dvoastră.

Cu numărul viitor al FARULUI, trimitem CALAUZA tuturor ce au abonat-o pe un an. Cei ce au abonat CALAUZA numai pe un jumătate de an, sunt rugați să ne trimită 5 lei pentru restul anului și le-o vom trimite și lor.

Ne dați un ajutor foarte mare dacă, odată cu reînnoirea abonamentului ne trimiteți și numărul dinaintea adresei Dvoastră.

Nu uitați să abonați și CALAUZA și MANA odată cu reînnoirea abonamentului la FARUL. E numai 15 lei în plus.

AMBASADORII REGELUI

(Urmare din pagina 1-a)

necredincios în slujba sa. Se merită să fii ambasador? Toate bogățiile țării care-l trimite, sunt la spatele ambasadorului. Suntem noi ambasadorii patriei cerești? Atunci toată averea cerului e a noastră.

II.

Caracterul ambasadorului.

Desigur numai oamenii cu caracterul cel mai ales sunt însărcinați cu această slujbă înaltă. Ambasadorul trebuie să fie un om mai presus de ceilalți, al cărui caracter să fie vrednic de cea mai mare încredere. Amândouă părțile acestui text: „Noi suntem trimiși, împuterniciți ai lui Hristos”, trebuie să ne dea o idee exactă. Versetul 17 nu poate fi citit niciodată aparte de aceste cuvinte. „Dacă este cineva în Hristos este o faptură nouă; cele vechi s'au dus; iată că toate lucrurile s'au făcut noi...” „Noi dar suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în numele lui Hristos: Impăcați-vă cu Dumnezeu!”

Nu e ceva obișnuit să vorbești unui credincios despre slujba de ambasador al lui Hristos. El nu este o „faptură nouă”. Dar cel care este om nou în Hristos prin învierea la o viață nouă, a ajuns într-o stare cu totul nouă. În această stare el poate și trebuie să-l reprezinte pe Hristos.

Cred că un ambasador al lui Hristos trebuie să aibă patru părți bune, și fiecare din aceste caracteristici le putem întrebuița în chemarea înaltă a lui Dumnezeu în Hristos.

Aș fi curios să știu în ce ordine ați pune aceste patru lucruri. Eu aș spune primădată, că un ambasador trebuie să fie în întregime deasupra oricărei bănueli. El trebuie să fie un om care „să nu dea prilej diavolului”. O stropitură de noroiu, care nu se ia în seamă pe îmbrăcămintea unui zidar, ar strica haina albă a unei mirese. Și ceea ce poate ar trece aproape neobservat la un om lumesc, e o rușine pentru acel care poartă înalta haină de ambasador al lui Hristos. În purtarea lui, în afacerile cu banii, în vorbire și lucrul de toate zilele, el trebuie să fie

deasupra oricărei bănueli de păcat. „Puteți să-mi scrieți viața bolta cerului”, zise odată Spurgeon către un om care

il învinovătea de lucruri nea rate.

În al doilea rând, caracterul unui ambasador trebuie să fie pur de cea mai mare finețe, simțire dragoste. Făcând decurând o viață în Africa de Nord, am văzut Francezii au avut un mare succes în cucerirea Marocului datorat împuternicitului francez, care avea o dragoste deosebită pentru africani. El a învățat limba și admira arta lor și îi ajuta în industrie. Generalul Lyantey a avut mai mult în Maroc prin simpatia lui, decât prin sabie.

Ar fi de dorit ca noi, ambasadorii lui Hristos, să ne rugăm ca **viața noastră să fie ca a lui Iisus**. Viața lui Iisus o fost plină de cea mai mare dragoste față de cei păcătoși și păcătoși. Tot așa să fim noi. Mândria și obiceiul de a deca pe alții să fie departe de noi și să ne silim să-i înțelegem oamenii în greutățile lor, în înfrângerile și firea lor. În al treilea rând, un ambasador trebuie să fie un om **cu curaj moral și stabilitate**. Unul care poate fi dus de vânt încoace și încolo, nu e vrednic să fie un ambasador.

Să presupunem că ești singurul creștin în biroul tău, în școală, în prăvălie, ori la școală, în casă, poți tu să stai tare în hărțirile tale? Ai tu acel curaj moral care te face să mergi înainte, drumul drept? Poți tu să rămâi statornic până la sfârșit? Putem noi atunci, când trebuie să rămânem singuri sau aproape singuri să rămânem neclintiti, nebiruiți de majoritate? Putem noi statorniți în ciuda vânturilor și a rentelor de tot felul?

A patra latură a unui ambasador este **absoluta credincioșie**. Teptăm acest lucru dela un om care merge să ne reprezinte în altă țară. Oare Domnul nostru așteaptă aceasta dela noi?

Fie ca noi, ca ambasadorii ai lui Hristos, să fim pregătiți pentru „răbda îndelung” și să întrebăm slujba noastră înaltă spre folosul Impărăției noastre cerești

NORUL DE MARTIRI

De: L. L. Sezonov

„FERICE de cel prigonit din pricina neprihănit”. Matei 5.

de j
ata Așa cum am anunțat, începem cu acest
Spaniăr să publicăm un șir de articole
spre suferințele copiilor lui Dumnezeu
zalungul veacurilor. Credem că aceste
nearticole vor fi ce mai interesant mate-
at față de tot ce a apărut până acum
erul revistele noastre. Fratele Lucașa Sc-
ie nov, care scrie aceste articole, e cu to-
țire destoinic pentru această misiune.
o vânsul a studiat Istoria Creștinismului
ăzută Seminarul din București și, după a-
suasta, în marea instituție teologică bap-
atostă din Louisville, U. S. A.
care după ce s'a întors în țară, a
perpedut acest subiect în Semina-
ba il Baptist și la mai multe
în cursuri biblice. Deaceu dânsul
r a t va da faptele așa cum s'au
în trecut, fără exagerări și părți-
ri. Credem că cititorii noștri
r citi cu mare plăcere și cu
mult folos aceste articole. —
ni I
edacția.

de Odată cu acest număr
cei l revistei noastre, „Farul
a sim creștin”, începem o lun-
e a l serie de articole,
de ab titlul de mai sus, asu-
gembra suferințelor îndurate
n în copiii lui Dumnezeu în
treiferite timpuri dela Hris-
e săs încoace. Toate artic-
stale vor fi complete și nu
de are lungi și, din când în
pând, vor fi ilustrate cu
lor ite un clișeu interesant.
simvântul de **martir** vine
a seela un cuvânt grecesc
ală are înseamnă „marmor”,
n he au unul care depune o
j marturie. În timpul per-
inte; cutiilor romane, acei
a răreștini cari își depuneau
Putărturia creștină până la
ă răoarte, au fost numiți
sing **martiri**. Așa dar, creștinii,
sing **ri** pentru convingerile
aebil r religioase, au suferit
sta rsecuție și au murit
și a întru credința lor în
ristos, se numesc martiri.

Persecuțiile religioase

mba
osie. În toate timpurile, persecuțiile
n om religioase au fost cele mai crude,
e în ai feroase, mai groaznice, și
ostru ai sângeroase din toate prigoni-
? e. Oamenii, pentru a sili pe a-
ri aioapele lor să-și schimbe credin-
pentr și calca convingerea, sau pentru
treb și călca știința, s'au dat la
le mai josnice lucruri și au fo-
spre sit cele mai brutale mijloace.
ereseseori, aceste mijloace de per-

secuție au fost așa de oribile că
minte omului din veacul al 20-
lea nu poate să le creadă.

E destul să pomenim numai
câteva din aceste mijloace de per-
secuție întrebuițate de oameni
asupra semenilor lor. Unii, pen-
tru credința lor în Domnul, așa
re spune Istoria, au fost tăiați
cu fereștrăul, arși de vii, jupuiți
de vii de piele, biciuiți cu biciuri
de plumb, răstigniți, băgați în

practică încă în zilele noastre. E
destul să pomenim numele Rusia
ca părul să se facă măciucă și un
fior de groază să ne treacă prin
tot corpul nostru. Acolo, încă și
astăzi, oamenii suferă pentru cre-
dința lor în Domnul Isus. Pe ei
ii costă mult și scump și adeseori
chiar viața pentru faptul că se în-
căpățânează să fie creștini. Sibe-
ria și astăzi este populată de uce-
nicii Blandului Isus.

Martiri arși de vii la stâlp în timpul prigonirilor din Anglia.
In articolele viitoare vom scrie despre credința și viața lor eroică

saci și aruncați în râuri, lăsați să
moară de foame și de frig, omo-
râți cu pietre, sfâșiați de fiare
sălbatică, străpunși cu furci ascu-
țite, trași pe roată, desbrăcați și
rușinați, aruncați în prăpastie,
etc., etc. Fără îndoială persecuțiile
religioase descoperă cruzimea
și ura cea mare a păgânilor față
de creștini.

Dar, din nenorocire, persecuțiile
religioase cu tot arsenalul lor
diavolesc, dar perfecționat, se

Persecuțiile religioase
descoperă totdeauna și
dau la iveală caracterul
celor care persecută pe se-
menii lor. „Prin roadele
lor”, zice Hristos, „fi veți
cunoaște”. Multe păcate
ale oamenilor se pot expli-
ca, dar spiritul brutal de
persecuție la omul, care a
fost creat după chipul și
asemănarea lui Dumne-
zeu, nu poate fi justificat.
Ah! multe și grozave au
fost prigonirile religioase
din trecut! E destul să ne
amintim de persecuțiile
creștinilor din timpul ro-
manilor cu faimoasele ca-
tacombe și amfiteatre; de
celulele și rugurile aprin-
se de Sfânta Inchiziție
după anul 1223; de nimi-
cirea blânzilor Albigenzi,
de uciderea protestanților
în noaptea Sfântului Bar-
tolomeu, de nimicirea Hu-
siștilor, de rugurile aprin-
se din Anglia, de înecurile
din Viena, de fuga Hu-
ghenoților din Franța, etc.
ca să ne dăm seamă ce pa-
gini sfinte avem de cetit.

Insă întotdeauna perse-
cuțiile religioase sunt **ab-
surde**, pentru că niciodată
nu-și ating ținta lor. Cu
alte cuvinte, persecuțiile,
în loc să stingă din con-
tră, reaprind și mai mult focul

convingerilor în inima martiru-
lui. Sângele martirilor, zice Ter-
tulian, este sămânța creștinilor.
Apoi ele sunt **crude**, pentru că, în-
tr'un mod sălbatic, fac ca trupul
nevinovat al martirilor să suferă
pentru ceace aceștia cred în su-
fletul lor; sunt **iraționale**, pentru-
că se întrebuițază mijloace ma-
teriale ca de ex. foc, sabie sau
pumn, pentru a scoate convinge-
(Continuare în pag. 4-a)

rea religioasă din sufletul martirului; apoi persecuțiile religioase sunt **anticreștine**, pentru că nici nu se împacă cu învățăturile creștine, nici nu sunt inspirate de duhul Blândului Isus; în sfârșit, persecuțiile religioase sunt **diavolești**, pentru că autorul și inspiratorul lor este Diavolul, dușmanul copiilor lui Dumnezeu.

Martirii creștini

Și pentru care faptă urită sau vinovată au fost prigoniți adeseori în chip sălbatic copiii lui Dumnezeu? În ce constă vinovăția lor? Ce hulă au adus asupra oamenilor, pe cine au năpăstuit sau cu ce au vătămat pe aproapele lor?! E bine, singura lor ofensă sau vinovăție a fost că au refuzat cu încăpățănare să se lăpede de credința lor în Isus și au

ținut morțiș la Biblie. Ei au preferat mai bine moartea, decât să se lăpede de Acela care le era mai scump decât însăși viața lor.

Adeseori, când cetim despre răbdarea și jertfa martirilor și despre curajul lor în fața sângeroaselor persecuții, ne întrebăm cu mirare dacă au fost și ei oameni cu slăbiciuni asemenea nouă. Nu cumva martirii au fost îngeri veniți din cer, sau, cel puțin, oameni înzestrați cu niște calități extraordinare? Nu. Martirii au fost oameni ca și noi. Viața lor dovedește că au fost oameni cu slăbiciuni asemenea nouă. Cuvintele, faptele, scrierile, lacrimile de despărțire și adeseori șovăielile lor în fața persecuțiilor, ni-i arată că erau formați din aceeași carne și din aceleași oase ca și noi.

Martirii, însă, se deosebeseră de cei mulți la număr prin râvnă cea mare și prin credința lor puternică în Isus, care devenea din ce în ce mai puternică și mai mare pe măsură ce persecuția creștea în cruzimea și tăria ei. Felul acesta, ei au putut să-l lăucească mai puternic decât leșii care le mistuia trupul lor și să-i jungă mai tari decât leul ca să sfârșim oasele.

Domnul Isus Hristos a devenit prigoniții religioase și, în acele timpuri, a binecuvântat pe martirii creștini, când a zis: „Ferice voi, când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră!” Matei 5:11.

În numărul viitor:

Primii martiri

Calea cea mai bună prin care îmi pot servi biserica

Calea cea mai bună prin care-mi pot servi biserica mea, e să-mi îndeplinesc datoriile după talentele mele și după ocaziile ce mi se oferă.

1. ÎN INCHINĂCIUNEA EI.

Locul meu să nu fie niciodată gol, atunci când pot fi de față la serviciile regulate de închinăciune. Fiind de față cu scopul să mă închin lui Dumnezeu, să fiu atent la cântările ce se cântă, la rugăciunile cari se înalță și la predică pe care o auz. Mulțumirea mea să fie în mulțumirea altora, dorința mea să fie exprimată prin rugăciunea lor, iar mintea mea să primească, ca pentru sine, tot ce spune Dumnezeu prin cuvântul Său. Când se ține Cina Domnului, să stau ca un musafir ascultător și umil printre ceilalți musafiri.

2. ÎN LUCRUL SĂU.

Trebuie să mă întreb unde pot să lucrez mai bine, în învățătura, în evanghelizarea, în facerea de bine sau în alte lucruri bune ale bisericii. Ar fi o mare câștig pentru mine, să nu cheltuiesc în afară de biserică niciunul din talentele mele, de cari ea poate să se servească. Să mă simt rușinat când nu pot lua parte nici cum la serviciile de seară și să-mi fac partea în lucrările pe cari ceilalți membri le împlinesc.

3. ÎN CONDUCEREA EI.

Biserica mea este condusă de Hristos prin membrii ei, dintre cari și ea sunt unul. Când este o ședință a bisericii, trebuie să fiu acolo, ca să ajut cu rugăciunea și părerea mea, împreună cu ceilalți, ca să putem cunoaște voia lui Dumnezeu pentru biserica noastră. Biserica slăbește

atunci când, la conducerea ei, nu stă decât un mic număr de membri. Păstorul și comitetul merită să-i susțin în rugăciunile mele, ajutându-i în silințele lor de a conduce biserica pe cea mai bună și înțeleaptă cale.

4. ÎN INFLUENȚA EI.

Trebuie să-mi amintesc că onoarea bisericii este susținută prin felul meu de viață în lume, zi de zi, și prin spiritul și felul meu de vorbire în anumite împrejurări cu acei cu cari am de a face. Dacă sunt stăpân sau serv, cumpărător sau vânzător, dacă controlez eu pe alții sau sunt sub controlul altora, trebuie să fiu un credincios adevărat, dându-mi seama că sunt privit ca un reprezentant al bisericii mele.

5. ÎN LEGATURA FRĂTEASCĂ.

Eu datorez mult celorlalți membri din biserică. Ei trebuie să fie pentru mine ca

„mame, frați și surori”. Trebuie să împrietenesc cu ei și să le arăt că știu legătura dintre noi și o păstrăm ca ceva real și sfânt. Dacă unul să sufăr și eu cu el, să-l ajut și să ușurez cu cât îmi este cu putință. Dacă unul este bucurios, să împărtășesc bucuria lui, arătând că bucuria sa este cât de mică e și bucuria mea. Ideea de familie trebuie să fie în mintea mea atunci când mă gândesc la biserică.

6. ÎN FINANȚELE EI.

Așa după cum Dumnezeu mi-a dat, trebuie să dăruiesc din banii mei bisericii, pentru nevoile ei, pentru nevoia internă și în străinătate, pentru lucrarea ei. În sfârșit trebuie să rog pentru păstorul meu, pentru biserică pentru lucrul ei și pentru mine, ca să pretui prilejul acesta și să fiu generos pentru a putea împlini toate datoriile mele.

O întrebare care pătrunde

Odată un băiat sărac a luat parte la o ședință la o școală duminicală. Dintre odată puse această întrebare: „Este aceasta calea spre cer?” Conducătorul școlii duminicale rămase foarte surprins. Era oare într-adevăr școala lui duminicală calea spre cer? Se silea el să o facă astfel? Erau învățăturile sale îndreptate spre această țintă? Din clasă în clasă, de la învățători la învățători, mergea această întrebare. Rezultatul a fost că toți învățătorii acelei școli duminicale, s'au hotărât să învețe mai mult despre dragostea lui Hristos decât au făcut până aci.

O lovitură pentru sanfinese

Împăratul Napoleon se plimba noaptea în jurul taberei, când deodată găsi o strajă care dormea. Fără să zică nici un cuvânt, împăratul luă pușca datului și făcu de strajă toată noaptea. Vă puteți închipui groaza și mirarea datului când s'a trezit și a văzut pe Napoleon stând acolo. Câți creștini nesocotesc datoriile și dorm când trebuie să stea de strajă? Hristos nu dă niciodată. Clipa deșteptării va aduce sine remuscări, când Hristos le va da ca lui Petru: „Ce, nici un ceas n'aveți să priveghiați împreună cu Mine?” Matei 26:40.

De ce avem noi lipsă astăzi

Predică de Rusalii, de C. H. Spurgeon

„Voi pune duhul Meu în voi. Ezech. 36:27”

În zilele noastre Duhul Sfânt este aproape dat uitării și prea puțină cinstă-i dăm personalității ei Sale sfinte. Simt că am luat o să șare răspundere asupra mea, atât în când mă silesc să slăvesc numele Său mare și sfânt. Și, în această dimineață, aproape că mă prinde un tremur, intrând în acest subiect atât de adânc și în centru care mă simt așa de puțin mărgărit. Cu toate acestea, bizuindu-mă pe însuși ajutorul, călăuzirea Mea și mărturia Duhului Sfânt, încep să încep predică mea, care va fi din acest text: „Voi pune Duhul Meu în voi”.

Isus Hristos ne spune că: „Spiritul este cel ce dă viața”. Și, până când Duhul Sfânt nu suflă duh de viață asupra unui suflet, acesta este mort față de viața spirituală. În clipa în care Duhul Sfânt, ca

un vânt ceresc

suflă asupra corpului mort și pune Duh de viață în el, nu numai atunci va putea trăi în veci. Oți lua un cadavru și să îl înșeuști după toate regulile buneicii savinte, poți să-l speli cu apa marelității, poți să-l împodobesti cu frumoana religiozității, poți să-i pui frunte nimbul frumuseții, poți să-i vopsești obrajii cu culori vii înă când el va semăna cu însăși ața, dar totuși, fără suflare de viață în el, va fi supus în curând uitării.

Așa, iubirii mei, „Duhul este acela care dă viață”. „Voi erați morți în păcatele și greșelile voastre”. Și așa ați fi rămas pentru totdeauna dacă Duhul Sfânt nu v'ar fi adus la viață. Isus spune ucenicilor: „Cuvintele mele sunt duh și viață”. Voi ați fost aduși la viață prin puterea

Duhului care dă viață.

Ori când simți că moartea încă trăiește în tine, adu-ți aminte, oricât ai fi de îndoielnic, că așază nel care te-a adus la viață prima dată, te va ține în viață. Duhul Sfânt este sucul care curge în răstăburile tale sărace și uscate, pentru că tu ești altoit în Hristos. Adu-ți aminte, care te-a adus primada la viață și ai înverzit, numai în el vei putea aduce roade de viață înaintea. Prin acest Duh Sfânt, ai respirat pentru primada atunci când ai strigat după îndu-

rare. Și în același Duh, trebuie să respiri neîncetat, laudând această îndurare cu imnuri și cântări de bucurie. Incepând în Duh, trebuie să crești, să ajungi desăvârșit în El. „Carnea nu folosește la nimic”. Legea nu te va ajuta, gândurile și hotărârile tale sunt fără nici un folos. Tu vei fi tăiat din Hristos, vei fi mai stricat decât înainte de pocăința ta, vei fi mai putred decât ai fost înainte, dacă Duhul Sfânt se îndepărtează de tine.

Trebuie să trăiești în El

Să crezi în puterea Sa care te poate susține și să cauți după o nouă putere și după o hrană proaspătă, atunci când simți că scade cursul vieții tale spirituale.

Al doilea punct la care ajungem, e că Duhul Sfânt e dat copiilor lui Dumnezeu **ca unul care descoperă și învață**. „El ne-a adus dela întuneric la lumină”. Din fire, noi suntem foarte neștiutori. Dar Duhul Sfânt învață pe copiii lui Dumnezeu și-i face înțelepți. „El au ungere dela cel Prea Sfânt”, zice Ioan „și știu toate lucrurile”. Ucenicurile, care ești în școala lui Isus, dorești să fii înțelept? Nu aștepta numai ca teologii să-ți descopere adevăturile spirituale, ci, stând umilit la picioarele lui Hristos, roagă-l ca Duhul Său să te învețe, căci vă spun, studenților, dacă ați citi Biblia ani de-a rândul și să răsfoiți paginile ei neîncetat, nu veți învăța nimic din aceste

taine ascunse

fără descoperirea Duhului. Dar se poate întâmpla ca într'un moment liniștit al studiului, dintr'odată, luminat de Duhul Sfânt să înveți un adevăr așa de iute, după cum vezi strălucind fulgerul. Dorești să cunoști secretul vieții unui credincios, așa cum trăiește el prin credința în Isus Hristos și tainica tovărășie cu Dumnezeu de care se bucură? Aceasta va rămânea un secret pentru tine până în clipa în care Duhul Sfânt nu se va descoperi. „Deschide-mi ochii, ca să pot vedea lucrurile minunate ale legii Tale”. Duhul Sfânt dă a doftorie pentru orbi și dacă ochii tăi încă nu sunt deschiși, caută acea doftorie și atunci îți se vor deschide ochii și vei vedea așa de bine, încât, cei ce au fost învățați în școlile omenești, vor în-

treba cum de știe acest om atâtea când niciodată n'a învățat. Cei ce sunt învățați de Duhul Sfânt, întrec de multeori pe cei ce sunt învățați de oameni. Noi toți am căutat să știm cât se poate mai mult; dar să nu uităm că în lucrarea mântuirii, adevărata cunoștință trebuie căpătată prin învățătura Duhului Sfânt. Și, dacă dorești să pricepi lucrul acesta cu inima și nu numai cu mintea, trebuie să fii învățat în întregime de Duhul Sfânt.

Acum am ajuns la al treilea punct important. Trebuie să primim Duhul Sfânt ca pe

un Duh care sfintește.

Poate acesta e unul din cele mai grele lucruri ale Duhului Sfânt — să sfintească sufletul. E un lucru mare să curățească sufletul de păcat, e mai greu decât cineva să spele un leopard până când toate petele lui se vor șterge, ori să spele un negru până pielea lui se face albă, pentru că păcatele noastre nu sunt numai în piele, ci în firea noastră. Dacă în această dimineață, am fi spălați până am rămânea albi, mâine vom fi negri și pătați. Dacă toate petele ar fi spălate azi, mâine vor crește din nou, pentru că suntem negri în întregime. Poți să frece cu peria, căci carnea tot neagră va rămâne. Păcatul nostru e o lepră care a intrat adânc în noi. Dar Duhul Sfânt sfintește sufletul. El intră în inima și începe lucrarea de sfintire prin pocăință. El ia inima în stăpânire și toarnă în ea neîncetat uleiul proaspăt al Harului, până, în cele urmă, ne va sfinti în întregime, făcându-ne curați și fără pată, vrednici să locuim cu binecuvântații patriei cerești.

Apoi Duhul Sfânt este dat copiilor lui Dumnezeu ca

Mângăitor.

Aceasta este de fapt particularitatea Duhului Sfânt. N'ai băgat de seamă că, înaintea unei dureri, ai avut un timp de mare și neînțeleasă bucurie. Parcă puteai în alte lumi. Nicio adiere de vânt nu tulbura liniștea ta, totul era senin și liniștit. Nu erai neliniștit de grijile obișnuite ale vieții, ființa ta întreagă era parcă absorbită de o sfântă meditare. Pas cu pas, durerea se apropia și

(Continuare în pag. 7-a)

Din lumea largă

Serbările restaurației. Cu ocazia serbărilor restaurației din 8 Iunie țara noastră a avut de musafir pe domnul Mosciski, președintele Poloniei, care a venit însoțit de dl Beck, ministrul de externe al acestei țări. Dânsii au luat parte la serbările restaurației din București și au fost viu impresionati de educația străjerescă dată tineretului nostru de Majestatea Sa Regele Carol II.

Majestatea Sa Regele Carol II a vizitat cu ocazia zilei eroilor în 10 Iunie, orașul nostru, Aradul. Un public numeros din oraș și din provincie a venit să salute venirea Regelui nostru între noi. Niciodată n'am văzut atâta lume Arad ca și acum. Intr'adevăr M. S. Regele Carol II e foarte popular și iubit de țărani. „Am văzut pe Regele”. Îți spuneau cu toții și erau fericiți.

In 13 Iunie M. S. Regele Carol II va merge la Cluj, unde va primi din partea universității clujene, titlul de Doctor honoris causa. La serbarea ce va avea loc cu această ocazie, va lua parte și dl Gh. Tătărescu, primministru.

Tulburări în Rusia. Impărăția bolșevică iarăși fierbe. O multime de ofiteri superiori ai armatei sovietice au fost arestați și acuzați că au tradat domnia roșie. Ei au fost condamnați la moarte. Lucrurile însă, nu s'au liniștit. Așa lucrează Dumnezeu. Nu lovește El pe dușmanii Săi, ci lasă ca să se nimicească ei unii pe alții.

Războiul din Spania continuă, dar nu face progrese mari. Odată biruiesc rebelii, altădată guvernamentalii și lupta se lungeste. Nu se poate prevedea care va fi sfârșitul. Deocamdată acest războiu e un pericol pentru toată Europa. În fiecare clipă te poți aștepta să se petreacă ceva acolo care să aprindă Europa. Peste 4000 de copii au fost transportați din Bilbao în Anglia, ca să fie scăpați de tunurile rebelilor și de foame. Mai multe societăți de filantropie se îngrijesc de ei.

La serbările încoronării regelui Angliei au leșinat 9500 de persoane.

Domnul N. Titulescu, fostul ministru de externe al României, a ținut mai multe conferințe în Anglia la universitățile Oxford și Cambridge și în fața parlamentelor. Lumea engleză a urmărit

cu mare atenție aceste conferințe în cari dl. Titulescu a arătat cea mai bună cale de a scăpa de războiu.

Consiliul federal al bisericilor protestante din America a votat o hotărâre prin care protestează împotriva luptei ce se dă în Germania pentru nimicirea creștinismului. În același timp Papa continuă să desaprobe felul în care sunt tratați catolicii în Germania.

D. Hodza, primul ministru cehoslovac, sosește în București în 15 Iunie. Într'o excursie pe Dunăre se vor întâlni d. Tătărescu, primul ministru al României, d. V. Antonescu, ministru de externe al României, d. Hodza, primul ministru a Cehoslovaciei și d. Stoiașinovic, primul ministru al Jugoslaviei. Aceasta înseamnă că se vor întâlni șefii guvernelor Miciei Inteligeri.

Guvernul român a luat măsuri ca plugarii să-și poată procura ieftin unelte și mașini pentru agricultură. 2000 de mașini de semănat au fost lăsate să intre în țară fără a se plăti vama. Numai de nu li s'ar mai ridica prețul până ajung la țărani.

In India recolta de grâu din acest an dă 977.000 de vagoane.

O întreagă familie din jud. Me-

hedinți a murit fiind otrăvită ciuperci aduse de copii din dure.

Guvernul din Madrid a înecat 300 de anarhiști.

In Marea Nordului s'au crăd două vapoare. Unul plecase din România.

In 2250 de ani au existat în lume 902 războaie și 1.816 revoluții.

Ministerul cooperăției a hotărât să dea ajutoare pentru construirea a 70 de cuptoare de prune.

Atât protestanții cât și catolicii au câte un pavilion la expoziția internațională din Paris.

Regina Elisabeta a Angliei actualului rege al imperiului britanic, iubește mult pe copiii săraci. Câtă vreme era prințesa regina Elisabeta a vizitat de multe ori Casa Copiilor și Femeilor, conduse de predicatorul baptist, Rowntree Clifford.

La conferința Uniunii Baptistilor din Anglia a fost ales de vicepreședinte Rev. F. J. Humpfrey. Organizația acestei uniuni e în desfășurare și în România. În felul acesta vicepreședintele din România devine în mod automat președinte în anul viitor. Deci în anul 1938, Rev. Humpfrey va deveni președinte al Uniunii Baptistilor din Anglia.

O scrisoare dela Alianță despre vizita fraților Dr. Truett și Dr. Russhbrooke

IUBIȚI FRAȚI BAPTIȘTI,

Vă salutăm în numele singurului nostru Domn. Așteptăm cu nerăbdare să vă întâlnim multe mii dintre Dvoastră în conferințele ce se vor ține în vara în Anglia și în Europa continentală.

Noi suntem frați în Hristos. Alianța noastră Mondială este o organizație tească. Ea există așa cum spune constituția ei, cu scopul „ca să exprime și promoveze unitatea și frățietatea între Bapțiștii din toată lumea, să asigure și să apere libertatea religioasă și să vestească marile principii ale credinței noastre comune”.

Acestea sunt scopurile mărețe pentru înaintarea cărora Bapțiștii din Europa și tineretul baptist din toată lumea se vor întâlni în Iulie și August; venim să vă preună cu alți reprezentanți ai Alianței cu scopul ca să ne întâlnim cu voi și frați în Hristos.

Credem că fiecare baptist care va putea, va lua parte la aceste întruniri și că, cu toții se vor ruga stăruitor ca prezența și puterea Duhului sfânt al lui Dumnezeu să se arate în așa fel în aceste întruniri în cât ele să fie un izvor al unei influențe să se întindă foarte mult pentru Impărăția lui Isus Hristos. Dacă vă mai a'ez pentru noi, pentru ca Acela fără care nu putem face nimic să ne dea înțelegere și înțelepciune atât înainte cât și timpul acestor întruniri noi înșine ne rugăm ca toți frații bapțiști din Europa să primească o nouă plămă, să se zidească în credință și să ajungă destoinici pentru a câștiga gloria mea pentru Cel resignat și înviat.

Ai Dvoastră în slujba și frățietatea sfântă

Dr. GEORGE TRUETT,
președinte.

Dr. J. H. RUSHBROOKE
secretar general

DIIE PE OGORUL EVANGHELIEI

RAȚI DIN COMUNA OBREJA au avut în 22 Mai, o frumoasă serbare, tuncată și fr. Drăgăliță Dumitru și Ilie Nea. După masă a fost serbarea tineretului, împodobită cu poezii, convorbiri și cântat muzica din Glimboca, ajutată de sora din Bolvașnița. După aceasta a avut serbarea societății femeilor care a avut în ajutorarea săracilor. Au luat parte și frații din jur.

1 FEBRUARIE, în Sângeorzul de Jos, fr. Ioan Bălăneanu a ținut serviciul înmormântare a fetiței Paulina Ciucă în etate de 13 ani, fiica fratelui Liuciu Ciucea. A cântat muzica din Chipci.

RAȚI DIN COMUNA SLOBOZIA, Cetatea-Albă, au avut în 2 Mai o serbare a școlii duminicale. Programul a fost împodobit cu dialoguri, convorbiri, cântări și cântări. A fost condus de fr. Andrei. — În 3 Mai a avut loc serbarea tineretului, condus de fr. Tuca Ciucă. Programul a fost bogat împodobit cu poezii, soluri, cântări în cor. Au vorbit frații Duleger Iov și Roșu Ioan. Au luat parte frații din 8 com.

20 IUNIE va avea loc căsătoria lui Teodor Cenușă, absolvent al Școlii Baptistă din București, cu sora Maria Neiconi din biserica Bateg. Duminică vor pleca la Tulcea, unde vor fi în via Domnului.

ATELE FLORA PETRU având o familie grea de 11 copii, pe unul din ei, în etate de 13 ani, ar dori să-l dea la o familie ferar sau croitor. Acei dintre cari au nevoie de ucenic, să scrie adresa: Flora Petru, Grup. p. u. Lăzăreni, jud. Bihor.

CIETATEA FETELOR ESTERA din Bumbă, a avut o serbare în ziua de 3 Mai. Programul a fost condus de sora Maria Bumbu, președinta Societății. Au avut parte poezii, duete, soluri și a cântat corul în loc și Pojoga.

NERETUL CERCULUI OȘAND a avut două serbări, una în 2 Mai în casa școlii Oșand și una în comuna Șumal, în Bihor, în 23 Mai. Ambele serbări au fost împodobite cu poezii, soluri și cântări. A cântat corul din Husasău. Pro-

gramul a fost condus de fr. Gheorghe Teș, președintele cercului din Oșand.

BISERICA BAPTISTA DIN CAMPLA, jud. Caraș, a avut o mare bucurie, având în mijlocul lor pe sora Fibia Popovici. Au fost de față multe femei cărora sora Fibia le-a vorbit.

IN LAPUȘNICUL-MARE tineretul a avut o frumoasă serbare la care au luat parte aproape 100 de tineri. Subiectul cuvântărilor au fost „Suntem tineri neîncercați” și „Cum își va ține tânăra curată calea sa”. Programul a fost împodobit cu poezii, soluri, cântări în cor, etc.

IN BISERICA JUPANEȘTI, fr. Ardelean a ținut un botez cu 11 suflete. După masă a avut loc cununia fratelui Solomon Lupu cu sora Maria Bărbos din loc.

IN SĂRBI, JUD. SATUL-MARE, s'a ținut o conferință la care a luat parte frații din comuna Cămărzana și Turț și au ales ca lucrătorul cercului pe fratele Mielăuș Nicolae.

IN COMUNA GURBA s'a ținut, în ziua de 10 Mai, cununia fratelui Il. Neciu cu

sora Marioara Cișmaș. A vorbit frații Victor Teodosiu, Stupar și alții. A cântat corul din loc.

PENTRU MIȘIUNEA IN STRAINATAȚE s'au mai primit următoarele sume: Biserica baptistă, Pârnea-Arad, 320 lei. T. Rusu, Zamsăncrai, Cluj, 500 lei. B. A. P. Ana, Geșiu, jud. Bihor, 50 lei. A. Valer, Tulgheș, Cluj, 182 lei. I. Rusu, seminarist, 100 lei. Ion Nicula, Grădina, Constanța, 30 lei. Lucrețica Lugoja, Grădina, 100 lei. Bis. baptistă, Grădina, 60 lei. Vasile Buzdugan, Madei, jud. Neamț, 50 lei. Biserica Gurbediu, jud. Bihor, 200 lei. Soc. Fem. Gurbediu, 200 lei. Sp. I. 500 lei. Fam. Cicortăș, București, 100 lei. Fam. I. Tocuț, Gînta, Bihor, 95 lei. Alex. Buteală, Sasca-Română, 50 lei. P. Bejan, Hagă-Curda, 30 lei. Fam. P. Cristea, Caransebeș, 200 lei. I. P. și V. S. B. Agadi, Caraș, 80 lei. Biserica baptistă, Sebiș, 100 lei. Șerban Măriuța, Arad-Gai, 60 lei. Biserica Pârnea-Arad, 575 lei. Soc. Femeilor, Betel-Arad, 200 lei. (Va urma). Casier: L. L. Sezonov. str. Berzei 29, București 2.

De ce avem lipsă astăzi

(Urmare din pag. 5-a)

tu ziceai: „Acum înțeleg totul. Mai înainte nu puteam pricepe ce înseamnă această bucurie, această fericire pașnică; dar acum văd că era un semnal ca să mă pregătească pentru aceste momente grele. Dacă aș fi fost trist și descurajat când a venit necazul asupra mea, El mi-ar fi zdrobit inima. Dar acum, mulțumită fie a dusă lui Dumnezeu, pot privi prin Iristos cum această durere, venită doar pentru o clipă, lucrează în viața mea spre o mare binecuvântare.

mi-e teamă că ele nu sunt decât primele roade ale viermelui care nu moare.

Am auzit odată o întâmplare povestită de Dr. Campbel despre o femeie, care era condamnată la spânzurătoare, pentru că și-a ucis copilul. Inainte de execuție, a stat șase săptămâni în închisoare, așa cum era prevăzut de legile scoțiene. In aceste șase săptămâni purtarea ei era foarte bună și preoții i-au spus că e sigur că moare mântuită.

Ziua execuției a sosit

și ea a fost spânzurată, dar, fiind un timp ploios, ceice însărcinați cu execuția, s'au grăbit să sfârșească cu ea cât mai repede, așa că a fost scoasă din spânzurătoare înainte de timpul prevăzut de lege. Și după cum era obiceiul, trupul a fost dat soțului pentru a fi înmormântat. A cumpărat un coșciug, a pus-o într-o căruță și a plecat s'a înmormânteze într-o altă parte a orașului. In drum s'a oprit la o cârciumă să se răcorească, când, spre marea lui mirare, vine un copil în fuga mare și îi spune că a auzit un sgomot în coșciug. S'a dus și a văzut că femeia trăiește. Ea nu murise când au luat-o din spânzurătoare

(Continuare in pag. 8-a)

Harmoniuri
 bune și ieftine
 pentru biserici
 și familii găsiți
 la
Francisc
Kecskés
Timișoara IV.
 Str. Bolintineanu No. 11.

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Ce face Dumnezeu cu păcatele noastre

Acum câțiva ani un copil a fost foarte mirat auzind doi creștini vorbind de împreună despre promisiunea lui Dumnezeu de a „șterge păcatele” poporului Său. Când veni acasă, întrebă pe mama lui: „Mamă, ce se întâmplă cu păcatele noastre când Dumnezeu le iartă?” „Poți să-mi spui unde sunt figurile tale ce le-ai desenat ieri pe tablăta ta, Petre?”, întrebă mama sa. „Le-am spălat, mamă, și unde sunt ele acum? Nu sunt nicăieri, sunt aruncate, nu mai sunt!”, răspuse Petru. „Aceleași lucru se întâmplă cu păcatele noastre”, zise mama lui când ne căm și credem în Isus. Promisiunea e că păcatele noastre vor fi șterse și nu vor mai fi amintite. Când cerem cu credință și căință sinceră ca El să ne ierte, putem fi siguri că Dumnezeu va îndeplini cererea noastră.

Stăpânul meu este totdeauna de față

„Ioane,” zise un om privind șiret pe un băiat cunoscut, care păzea prăvălie, în timp ce stăpânul lui era plecat, „fii bun și dă-mi mai mult decât trebuie, căci stăpânul tău nu e aici”. Ioan privi serios în fața omului și zise: „Stăpânul meu e întotdeauna de față”. Stăpânul lui Ioan era cel Atotvăzător. Ar fi bine ca noi, atunci când suntem ispițiți să facem rău, să întrebăm metoda lui Ioan. „Stăpânul meu e întotdeauna de față”. Aceasta ne va scuti de multe păcate și întristări.

In locurile întunecoase

Ca băiat, am lucrat la o prăvălie care era la o depărtare de 4 km. de casa mea. Sâmbătă seara mergeam foarte târziu acasă. În fiecare Sâmbătă dimineața înainte de plecare, tatăl meu îi zicea: „Voi fi în acel loc”. O bucată din drumul meu spre casă ducea printr-o stradă cu pomi și care noaptea era foarte întunecoasă. Când ajungeam pe strada aceea, vedeam un obiect negru în întunec și nu-mi trebuia mult ca să ghicesc că era tatăl meu, care nu uita niciodată promisiunea, ca să mă aștepte în locul întunecos și să mă conducă până acasă. Tot așa, în viața mea, am văzut că Tatăl cereșe și-a ținut promisiunea Lui față de mine și a fost întotdeauna cu mine în locurile întunecoase. El zice: „Iată Eu sunt cu voi până la sfârșit”.

Un șarpe rar

Intr-o provincie din India se zidise de curând o casă de rugăciune și era nevoie urgentă de bani pentru a salva clădirea bisericii din datorii. Dar credincioșii se

prezentau cam cu greu cu darurile lor. Un mic băiat se plângea că el nu are ce da Domnului pentru lucrul său. Intr-o zi, mergând pe drum, văzu un șarpe cu o piele foarte frumoasă. Ii strivi repede capul cu bățul său și-l luă cu el în oraș. Păstorul îi spuse că acesta e un soi de șarpe foarte rar și el încă nici odată n'a văzut un șarpe așa de mare de acest fel. Misionarul trimise șarpele la un muzeu și băiatul primi o mare sumă de bani, pe care dădu pentru Domnul și astfel clădirea a fost salvată.

Din ce în ce mai pregătit

Intr-o biserică mică din Africa, unde lucra un misionar, veni într-o Duminică, un tânăr negru, care avea ca îmbrăcăminte, o curea de piele la mijloc. După serviciu dispăru. A doua oră veni îmbrăcat cu niște pantaloni de sac, cărpiți. Și de data aceasta dispăru. A treia oră veni îmbrăcat cu o cămașă curată. Când vru să fugă, misionarul îi ieși în cale și, stând de vorbă cu el, îl întrebă dacă n'ar dori să creadă în Isus și să vină la școala misionară? Negrul îl privi trist, clătina din cap și pleacă. Duminica următoare, el mai adăugă la îmbrăcăminte sa o pereche de ghete și la sfârșitul serviciului, veni la misionar și-i zise: „Petru e gata acum, Petru vine la școală, Petru crede în Isus”.

Așa o credință ne lipsește

Intr-o după amiază, o doamnă vizită, cu fetița, un spital de copii. Mama povesti fetiței despre copilașii aceștia bolnavi și-i spuse că ea ar putea să-i ajute rugându-se Domnului Isus, ca El să-i vindecă, așa cum făcea când era pe pământ. Fetița stătu întâi serioasă și tăcută, apoi fața ei se luminează de un zâmbet fericit și zise: „Și ce mirate au să fie surorile de caritate, când într-o dimineață vor afla că toți copiii din spital s'au făcut sănătoși!” Așa este credința neîndoielnică a copilului.

In așteptare

Pe o bucată de pământ ce se întinde în apele unui lac frumos din Elveția, departe de căile umblate de turiști, un călător ce rătăcise până târziu, se găsi deodată la intrarea unei vile frumoase, ascunsă în verdeață. Impins de curiozitate, el bătu la poartă. Un grădinar bătrân veni și-i deschise greaua ușă.

Bătrânul părea fericit de această vizită și-i arată cu bucurie frumusețile minunate ale grădinii.

— De când ești dumneata aici?, întrebă vizitatorul. — De 24 ani, fu răspunsul. — Dar stăpânul Dvoastră vine adeseori pe aici? — Nu l-am văzut decât de 4

ori, răspuse grădinarul. Iar ultima vizită a fost acum 12 ani. Sunt apoi totdeauna singur, căci foarte rar se întâmplă ca să între vreun străin aici. Dar, după cum văd, grădina este în mai bună stare, ca și cum ai aștepta stăpânul tău mâine. — Oh nu! ca să ar trebui să sosească astăzi, răspundă bătrânul.

Scumpul meu cititor! Ești și tu gata să aștepti pe Domnul tău dacă ar trebui să vină astăzi? Ești tu în bună rânduielă toate lucrurile tale? Sau gândești în mintea ta; ah, n'ași vrea să vină tocmă astăzi. Căci am câteva lucruri neară cu frații mei, cu vecinii mei sau cu familia mea.

De n'ar veni măcar până îmi pun lucrurile în bună rânduielă. Dar cum lui Dumnezeu spune: „De aceea, și va gata; căci Eu; omului va veni în care nu vă gândiți. Mijlocul să vă încins și făclile aprinse. Și să fiți niște oameni, cari așteaptă pe stăpânul lor să se întoarcă dela nuntă, ca să deschideți îndată, când va veni și va veni la ușă”.

De ce avem lipsă astăzi

(Urmare din pag. 7-a)

și, prin sguđuiturile trăsuri, revenit la viață. Ei s'au mutat într-o altă localitate; dar meia a dus o viață tot atât de căltoasă ca până atunci, ba și își bătea joc de religie mai ca mai înainte. Acesta a fost

un caz deosebit.

Eu cred că majoritatea celor se căiesc pe patul de moarte, că ar putea să se scoale din mânt, ar trăi o viață tot atare și ticăloasă ca mai înainte. Numai prin harul Duhului Sfânt ajunge sufletul tău cu siguranță mântuit. Numai El te poate schimba. Tu poți să te schimbi, dar aceasta nu va fi ceva stănic. Numai când Duhul sfânt pune mâna la lucru, numai atunci omul înviază din păcat.

De aceea strigă către El, dea Duhul sfânt, ca să ai parte adevăratei pocăințe și nu o pocăințe falsă. Bagă de seamă că ca naturală, dragostea nată și sentimentul natural nu e pocăință. Inceputul pocăinței, trebuie fie lucrarea Duhului Sfânt și numai a Lui.

Deci nu te odihni până când vei avea deplina siguranță a crării Duhului Sfânt în inimă.

Am